

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.185/2013/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év október hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. március 13. napján kihirdetett 41(I).B.1665/2012/12. számú ítéletét **I.r. II.r. és III.r. vádlottak** vonatkozásában **helybenhagyja.**

II.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 6.880 (Hatezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. év március hó 13. napján kihirdetett 41(I).B.1665/2012/12. számú ítéletében **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében /Btk.250.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat/ és 3 rb. hivatali visszaélés büntetében /Btk.225.§/, amiért őt - halmazati büntetésül - 1 év fogházbüntetésre, 1 év közügyektől eltiltásra és 100.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

II.r. és III.r. vádlottak bűnösségét 1-1 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében /Btk.253.§ (1) és (2) bekezdés/ állapította meg, amiért őket egyaránt hét hónapi fogházbüntetésre és 100.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását a **II.r. és III.r. vádlottak** vonatkozásában 3 - 3 év próbaidőre felfüggesztette.

IV.r. vádlott bűnösségét felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében /Btk.225.§/ állapította meg az elsőfokú bíróság, amiért őt 40 napi tétel - napi tételenként 2.500 forint- összesen: 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Döntött a bíróság a bűnügyi költség viseléséről és további járulékos kérdésekről.

Az elsőfokú bíróság ítélete **IV.r. vádlott** vonatkozásában a 2013. év március hó 18. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette, ellene I.r., II.r. és III.r. vádlottak, valamint védőjük jelentettek be fellebbezést enyhítésért, illetve részben felmentésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2013. év május hó 3. napján kelt Bf.342/2013./1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, az ügy elbírálása szempontjából szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat a tárgyalás anyagává tette, majd iratszerűen rögzítette. A bizonyítékok mérlegelésének eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének is eleget tett és tényből tényre is helyesen következtetett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be.351.§-ában írt hibáktól és hiányosságoktól. Az irányadó tényállásból okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére és cselekményeiket is törvényesen minősítette. A büntetés kiszabása körében figyelemmel volt a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, bűnösségük fokára és az egyéb bűnösségi körülményekre, melynek eredményeként arányos büntetéseket szabott ki. Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott a másodfokú bíróság nyilvános ülését megelőzően fellebbezését írásban is részletesen megindokolta. Ebben tényállási pontonként fejtette ki álláspontját a terhére rótt bűncselekményekkel kapcsolatban. A történeti tényállás II-IV. tényállási pontjaiban rögzített 3 rb. hivatali visszaélés büntetében a bűnösségét beismerte, ezek vonatkozásában érdemi védekezést nem terjesztett elő, mindössze arra hivatkozott, hogy ezekben az esetekben a jó szándék vezérelte, hogy másoknak segítsen. A I. és V. tényállási pontokban rögzített vesztegetési cselekmények vonatkozásában érdemi védekezést terjesztett elő. A I. pontot illetően lényegét tekintve arra hivatkozott, hogy vádbeli időszakban sebességmérő készülékek forgalmazásába kezdett, és ebbe vonta be régi ismerősét II.r. vádlottat, aki a készülékek értékesítésében tudott volna a segítségére lenni, mert széles ismeretségi körrel rendelkezik. A szóban forgó tényállási pont kapcsán titkos információgyűjtés keretében összegyűjtött hanganyagot illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rögzített beszélgetések tartalma alapján nem állapítható meg semmilyen bűncselekmény elkövetése, másrészt az elsőfokú bíróság több bizonyítási indítványát is elutasította, amelyek ártatlanságát támasztották volna alá. Az V. tényállási pontot illetően ugyancsak tagadta a bűnösségét és az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben arra hivatkozott, hogy bűncselekményt nem követett el, és az e magatartására vonatkozó lehallgatási anyag sem tartalmaz deliktumra vonatkozó bizonyítékot, mert mindössze egy kölcsönszerződésről beszélgettek.

A vádlottak meghatalmazott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem szerezte be a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályáról a sebességmérő készülékek települési naplóját, mert ezek bizonyítékként történő értékelése lehetőséget adott

volna a vádlotti vallomás ellenőrzésére, nevezetesen, hogy történt-e ténylegesen gyorsajtás. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az ügyben tárgyalást tűzzön ki, bizonyítást vegyen fel és hallgassa meg tanúként a vádbeli események időpontjában a számítógépes rendszergazdaként dolgozó ..., aki arra tudott volna nyilatkozni, hogy történt-e megkeresés az irányában a felvételek kiemelésére, megsemmisítésére.

A Fővárosi Ítéltábla a bizonyítási indítványokat elutasította, tárgyalásra nem tért át, az ügyet nyilvános ülésen bírálta el.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a vádlottak védője az írásbeli fellebbezésében foglaltakat ismételte meg. Jogorvoslati nyilatkozatát részben megváltoztatta, mert míg II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta, addig I.r. **vádlott** tekintetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését szorgalmazta.

I.r. terhelt az utolsó szó jogán a 3 rb. hivatali visszaélés büntetében beismerte a bűnösségét, a terhére rótt korrupciós bűncselekmények vonatkozásában viszont továbbra is tagadta büntetőjogi felelősségét.

II.r. és III.r. vádlottak bűncselekmény hiányában felmentésüket kérték.

Az I-III.r. vádlottak és védőjük fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezések kapcsán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be.348.§ (1) és a Be. 349. § (1) bekezdésében írtak alapján. A felülbírlata tehát a IV.r. vádlott felelősségére nem terjedt ki.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a II.r. vádlott távollétében lefolytatott bizonyítás anyagát nem tárta az érintett terhelt elé. A rendelkezésre álló iratokból ugyanis megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék a 2013. év február hó 20. napján tartotta meg az első tárgyalást, amelyen II.r. vádlott betegsége miatt nem jelent meg szabályszerű idézés ellenére. A 8. alszámú tárgyalási jegyzőkönyvből kiviláglik, hogy a II.r. vádlott meghatalmazott védője a tárgyaláson mindvégig jelen volt, így II.r. **vádlott** a védekezésében - legalábbis e tekintetben - nem volt korlátozva. A II.r. vádlott a betegségéről a bírósági iratok 9. alszáma alatt elfekvő orvosi dokumentáció szerint igazolást is csatolt. A Fővárosi Törvényszék II.r. vádlott tárgyalástól távolmaradása ellenére bizonyítást vett fel az őt érintő I. tényállási pontra vonatkozóan is, melynek keretében meghallgatta vádlott-társait. A tárgyalás elnapolását követően az újabb határnapon a bíróság II.r. vádlott kihallgatásával folytatta a bizonyítási eljárást, anélkül, hogy a távollétében lefolytatott bizonyítást megismertette volna a terhelttel, illetve a vádlottak között szembesítést rendelt volna el. A fenti eljárási szabálysértés egyértelműen megállapítható a 12. alszámú tárgyalási jegyzőkönyv első oldaláról,

ahol a tanács elnöke mindössze azt kérdezte meg az érdekeltektől, hogy kérik-e az előző tárgyalási jegyzőkönyv anyagának ismertetését. A nemleges választ követően nyomban II.r. vádlott kihallgatásával folytatta az eljárást, ahelyett, hogy a terhelt elé tárta volna a távollétében lefolytatott - és őt is érintő - bizonyítás anyagát. A Be.281.§ (4) bekezdésének második mondata fő szabályként lehetővé teszi több vádlottas ügyben, hogy a vádlott távollétében is megtartható legyen a tárgyalásnak az a része, amely őt nem érinti. Ugyanakkor ezen törvényhely (5) bekezdése arra is lehetőséget biztosít, hogy a tárgyalást a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent, szabadlábon lévő vádlott távollétében is megtartsák, de a bizonyítási eljárást - a felmentést és az eljárás megszüntetését ide nem értve - nem lehet befejezni. A nevesített esetekben a megjelent személyek kihallgatását, illetve meghallgatását követően a tárgyalást kötelező jelleggel el kell napolni. A Be.281.§ (8) bekezdésében írt kógens rendelkezés szerint, ha az újabb tárgyalási napon a korábban mulasztó vádlott megjelent, a távollétében megtartott tárgyalás jegyzőkönyvét a vádlott kihallgatása után ismertetni kell. E rendelkezés jelentőségét mutatja az az eljárási szabály is, mely szerint szükség esetén a bíróság, a már kihallgatott tanú, illetőleg meghallgatott szakértő megidézését és a vádlott jelenlétében való ismételt kihallgatását, illetőleg meghallgatását rendelheti el. Mindezek alapján kétségtől megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárási szabályt sértett, amikor a II.r. vádlott távollétében lefolytatott bizonyítást nem ismételte meg, illetve nem folytatott le szembesítést a vádlottak között.

A másodfokú bíróságnak az eljárási szabálysértés megállapítását követően abban kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság mulasztása oly mértékű volt-e, amely érdemben és döntően befolyásolta a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását. A kérdést nemlegesen döntötte el a Fővárosi Ítéltábla, arra is figyelemmel, hogy az érintett tényállási pont vonatkozásában a vádlottak egységesen tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését és a bizonyítékok ismeretében az is megállapítható, hogy valamennyien azonos, egy irányba mutató érdemi védekezést terjesztettek elő. Ennek azért van jelentősége az eljárási szabálysértés megítélése során, mert jelen esetben fel sem merült a terhelték közötti érdekellentét, ennél fogva egyik sem tett terhelő vallomást a másikra. Ezen túlmenően még nagyobb jelentőséget tulajdonított a fellebbviteli bíróság annak a ténynek, hogy a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok - különösen a titkos információ gyűjtés keretében lehallgatott és rögzített telefonbeszélgetések - tükrében aggálytalanul meg lehetett állapítani a történeti tényállást és ennek folyamán az egyes vádlotti cselekvősegeket, nem utolsósorban pedig valamennyi terhelt büntetőjogi felelősségét. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint tehát a II.r. vádlott büntetőjogi felelőssége az első tárgyalási napon felvett bizonyítás által is kétséget kizáróan megállapítható.

Ilyen körülmények között a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék által vétett eljárási szabálysértést nem értékelte olyan súlyosnak, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, vagy a büntetés kiszabására és intézkedés alkalmazására. Mivel tehát a Be.375.§ (1) bekezdésében meghatározott eljárási

szabálysértés nem volt olyan mértékű, amely okot adott volna az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére, ezért a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét érdemben felülbírált, mivel a további eljárási szabályok betartásra kerültek.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a mindhárom vádlott által vitatott I. és V. tényállási pontokban mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a történeti tényállást, melynek keretében széleskörű bizonyítást folytatott le. A vádlottak meghallgatásán túlmenően, tanúbizonyítást vett fel, értékelési körébe vonta az okirati bizonyítékokat és nem utolsósorban a lehallgatott telefonbeszélgetések anyagát. A bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, egybevetette, melynek eredményeként megalapozott tényállásokat állapított meg, melyek mentesek a Be.351.§-ában felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, ennél fogva a másodfokú eljárásban is irányadóak voltak.

A vádlottak és védőjük fellebbezése tartalmát tekintve a bizonyítékok újraértékelését, felülmérlegelését szorgalmazta, mely a törvény kötelező rendelkezése értelmében a másodfokú eljárásban kizárt, így az értelemszerűen nem foghatott helyt a Fővárosi Ítéltábla előtt. Az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben indokát adta annak, hogy a vádlotti védekezéseket miért nem fogadta el, és azokkal szemben mely bizonyítékokra alapította az irányadó történeti tényállást. Mérlegelésében logikai hiba, vagy hiányosság nem lelhető fel, tényből további tényre is helyesen vont következtetést a Fővárosi Törvényszék, így a mérlegelést támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A fellebbezések írásos indokolásában felhozott érvekre reagálva rögzíti a másodfokú bíróság azt is, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetéseket - ellentétben II.r. vádlottnak az utolsó szó jogán kifejtett álláspontjával - nem lehet hol így, hol úgy értelmezni, azok egy kívülálló számára is egyértelműen hivatali bűncselekményre engednek következtetést levonni, miként azt az elsőfokú bíróság is helyesen állapította meg. A célirányosan és módszeresen - törvényes keretek között - lehallgatott vádlotti telefonbeszélgetések a másodfokú bíróság számára sem hagytak kétséget a felől, hogy egyrészt az I.r. másrészt a II. és III.r. vádlottak között bűnös kapcsolat állt fenn. E körben elegendő csak arra a beszélgetésre utalni, amely I.r. és II.r. vádlottak között hangzott el a 2009. év december hó 18. napján, amely beszélgetésben azon a problémán aggódott az I.r. terhelt, hogy ha a karácsonyi szabadságig nem intézik el a dolgot, akkor később már nehezebb lesz, mert nem tudja, hogy mikor fogják a felvételeket feldolgozni. A fenti beszélgetés azonban csak önkényesen kiragadott példa a sok közül. Az elsőfokú bíróság által a bizonyítás eljárás anyagává tett és az ítélet indokolásába is beemelt beszélgetések jól példázzák és hű képet adnak arról, hogy a vádlottak folyamatosan kapcsolatot tartottak, egyszerű utalásokból is tökéletesen értették egymást és az sem kétséges a párbeszédek alapján, hogy a szabályellenes intézkedésért cserében az I.r. vádlott anyagi ellenszolgáltatást várt, illetve a II.r. vádlott ilyet ígért.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállások eredményesen nem támadhatók, figyelemmel a Be. 351. § (1) bekezdésében és a Be. 352. § (3) bekezdésében írtakra is.

A másodfokú bíróság az előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította, mivel azok az ügy megítélése szempontjából nem voltak relevánsak. Az indítványnak való helyt adás csupán az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezetett volna.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság valamennyi a vádlottak javára szóló enyhítő és terhükre értékelendő súlyosító körülményt számba vett és azokat II.r., továbbá III.r. vádlottak vonatkozásában súlyuknak megfelelően értékelt.

Ugyanez nem állapítható meg I.r. **vádlottat** illetően, mert az elsőfokú bíróság lényegét tekintve semmilyen indokát nem adta annak, hogy a jelentős tárgyú súlyú bűncselekményeket halmozó I.r. **vádlottal** szemben miért a Btk.87.§ (2) bekezdés c) pontjának felhívásával szabta ki a rendkívül, már-már törvénysértően enyhe szabadságvesztést. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében azt a rendelkezését sem indokolta semmivel, hogy a vádlottakkal szemben alkalmazott büntetés-végrehajtási rezsimet miért eggyel enyhébb fokozatban állapította meg. E körben a Fővárosi Törvényszék a Btk.45.§ (2) bekezdésének felhívásával a terhelteket - börtön helyett - fogházbüntetésre ítélte, úgy, hogy annak indokait egyáltalán nem fejtette ki, mindössze a vádlottak személyiségére hivatkozott anélkül, hogy ezt bármilyen tartalommal megtöltötte volna. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a civil személyként korrupciós bűncselekményt elkövető II. és III.r. vádlottakkal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés d) pontjának felhívásával kiszabott szabadságvesztések, illetve azoknak próbaidőre történő felfüggesztése éppen, csak hogy megfelel az állandóan követett ítélkezési gyakorlatnak. A I.r. **vádlottal** szemben halmazati büntetésként és az enyhítő szakasz felhívásával kiszabott, továbbá enyhébb végrehajtási fokozatban rendelt szabadságvesztés kirívóan enyhe, az nemcsak a következetes ítélkezési gyakorlatnak nem felel meg, hanem tulajdonképpen alkalmatlan arra is, hogy érvényre juttassa a Btk.37.§-ában meghatározott büntetési célokat. Hangsúlyozza a Fővárosi Ítéltábla, hogy I.r. **vádlott** büntetésének súlyosítására kizárólag a terhére bejelentett ügyészi fellebbezés hiánya miatt nem került sor, míg a fentiekben kifejtettek tekintetével a büntetés további enyhítése értelemszerűen fel sem merülhetett.

Az elsőfokú bíróság a gyakorlattal egyezően tiltotta el a közügyektől az I.r. vádlottat, és törvényes I-III.r. vádlottakkal szemben a pénzmellékbüntetés kiszabása.

Az elsőfokú bíróság ítéletének járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseit ugyancsak törvényesnek találta a másodfokú bíróság.

Az eddig kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - a Be.371.§ (1) bekezdésének felhívásával az I-III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta.

II.r. vádlott fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért őt a másodfokú bíróság a Be.381.§ (1) bekezdésében írtak alapján kötelezte a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, 2013. év október hó 4. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 41(I).B.1665/2012/12. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.185/2013/12. számú végzése folytán I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a 2013. év október hó 4. napján jogerőre emelkedett és az - a II.r. és III.r. vádlottak szabadságvesztéseinek kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. év október hó 4. napja

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Karácsonyi Gabriella
tisztviselő